

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Lefter Aurel în numele inculpatului Lisnic Eugeniu, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rezina din 24 aprilie 2014 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Lisnic Eugeniu Mefodi, născut la 25 aprilie 1983, originar din satul Țareuca, r-nul Rezina, domiciliat în or. Rezina, str. 27 August, 14 ap. 66.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.07.2013 - 24.04.2014;

instanța de apel: 19.05.2014 - 05.02.2016;

instanța de recurs: 11.04.2016 - 28.06.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 24 aprilie 2014, Lisnic Eugeniu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de:

- art. 166¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 4 ani;

- art. 152 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate - 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, inculpatul Lisnic Eugeniu, exercitând funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Sîrcova al CPR Rezina, numit în funcție prin ordinul Ministrului Afacerilor Interne nr. 491 EF din 28 octombrie 2011, având gradul special de locotenent de poliție, și fiind astfel, conform art. 123 alin. (2) din Codul penal - persoană publică, dat fiind faptul că era funcționar public cu statut special care deține grad special și fiind investit cu drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, adoptată la Roma la 04 noiembrie 1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova, adoptată la 29 iulie 1994; încălcând grav prevederile art. 4 din Legea Republicii Moldova nr. 416 din 18.12.1990 „cu privire la poliție”, care stipulează că în activitatea sa poliția mizează pe respectarea personalității cetățenilor, constituind un garant al apărării demnității, drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, precum și prevederile articolelor 12, 13, 14, 15 din aceeași Lege; dispozițiile punctelor 1, 3, 4 ale capitolului I și punctelor 1, 2 și 3 ale capitolului II din Regulile de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne (anexa nr.2), aprobate prin Hotărârea Parlamentului nr. 1275-XII din 15.02.1993; prevederile art. 4 alin.(1), alin. (2), alin. (4) lit. a), b), c) și d), alin. (8), art. 5 și art. 6 din Legea nr.218 din 19.10.2012 privind modul de aplicare a forței fizice, a mijloacelor speciale și a armelor de foc, care reglementează condițiile, particularitățile și temeiurile aplicării forței fizice; contrar prevederilor lit. d), f), g), m) ale pct. 15, precum și lit. a) - b) ale pct. 16 din Codul de etică și deontologie al polițistului, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006, care îl obligau să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță s-ar afla, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, a săvârșit infracțiunea de tratament inuman și degradant în următoarele circumstanțe:

Astfel, inculpatul Lisnic Eugeniu, la 12 februarie 2013, în jurul orei 17.00, în s. Sîrcova raionul Rezina, aflându-se la hotarul terenurilor cet. Odainic Alexei și Railean Serghei, în procesul acțiunilor de încărcare într-o căruță a ciocleșilor pentru necesitățile sale personale de pe lotul cet. Caflanat Aurica, care se află la hotar cu

terenul cet. Railean Serghei, deși nu realiza acțiuni ce țin de atribuțiile lui de serviciu, totuși a acționat în baza obligațiilor ce decurg din art. 22 al Legii nr. 416-XII din 18.12.1990 „cu privire la poliție”, care vizează fiecare colaborator al poliției, pe întreg teritoriul Republicii Moldova, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program. În acest sens, drept urmare a faptului că cet. Odainic Alexei s-a apropiat de persoanele care încărcau ciocleji, cerându-le explicații, reproșându-le de ce au intrat fără permisiune cu căruța pe terenul său, prin ce a inițiat un conflict verbal, Lisnic Eugeniu, utilizând situația sa de serviciu, fiind persoană care acționează cu titlu oficial, apropiindu-se și prezentându-se ca polițist ce deține funcția de șef de post al localității, urmărind în mod ilicit scopul de se răzbuna și de a-l pedepsi pe cet. Odainic Alexei pentru acțiunile acestuia considerate ilegale, fără temei și necesitate, intenționat, în mod ilegal, pentru a-și demonstra supremația, l-a supus pe ultimul unui tratament inuman și degradant, manifestat prin răsucirea mâinii stângi a cet. Odainic Alexei la spate, aplicarea cu genunchiul a două lovituri în regiunea abdomenului, iar după ce Odainic Alexei a căzut la pământ, i-a aplicat două lovituri cu piciorul în regiunea toracelui, provocându-i lui Odainic Alexei, vătămări corporale medii sub formă de fractura coastei VIII pe dreapta pe linia axilară posterioară, ceea ce i-a cauzat dureri fizice și suferințe psihice, violență fizică care nu era necesară, nefiind determinată de comportamentul lui Odainic Alexei, umilindu-i astfel demnitatea.

Tot el, inculpatul Lisnic Eugeniu în același loc și același timp, contrar prevederilor legale mai sus enumerate, intenționat aplicându-i lui Odainic Alexei, două lovituri cu piciorul în regiunea toracelui, i-a cauzat, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 688D din 09.04.2013, fractura coastei VIII pe dreapta pe linia axilară posterioară, care se atribuie vătămarilor corporale medii, motivate prin dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Lisnic Eugeniu, prin care a solicitat casarea sentinței instanței de fond și pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat, a invocat că instanța de judecată:

- eronat a aplicat prevederile art. 314 Cod de procedură penală, nu a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate, nu a cercetat obiectiv și a dat o apreciere critică declarațiilor martorilor oculari Lomaca Sergiu, Lomaca Alexandru, Cuzmici Nicolae, Oleinic Iurie, Ganea Vădim și Cuzmici Nicolae;

- a respins nemotivat cererea apărării de a verifica filmul radiologie a umărului stâng și a cutiei toracice pe numele părții vătămate Odainic Alexei din 13.02.2013;

- a încălcat dreptul la un proces echitabil, principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală și a pus la baza sentinței numai probele acuzării;

- eronat a apreciat declarațiile părții vătămate.

Totodată, a indicat că, fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (1) și art. 152 alin. (1) Cod penal, deoarece la baza sentinței în privința inculpatului Lisnic Eugeniu, au fost puse doar circumstanțele invocate de procuror, declarațiile martorilor care nu au fost prezenți la fața locului și au aflat despre acest caz din diferite surse de informare care au declarat diferite versiuni, circumstanțe care nu au fost constatate în ședința de judecată, iar declarațiile inculpatului și martorilor oculari Lomaca Sergiu, Lomaca Alexandru, Oleinic Iurie, Ganea Vadim și Cuzmici Nicolae au fost interpretate neobiectiv, doar în folosul acuzării, astfel fiind încălcat principiul prezumției nevinovăției.

Inculpatul a menționat că, organul de urmărire penală a calificat greșit fapta comisă de inculpat, fără a fi probată componenta de infracțiune incriminată, deoarece conform prevederilor art. 166¹ alin. (1) și art.152 alin. (1) Cod penal, tratamentul poate fi sau inuman sau degradant, dar nu concomitent împreună.

Mai mult, inculpatul a indicat că, instanța eronat a concluzionat că acesta nu realiza acțiuni ce țin de atribuțiile lui de serviciu, însă a calificat ilegal că, inculpatul acționează cu titlu oficial din numele autorității publice, iar partea acuzării nu a demonstrat cauzarea suferințelor fizice și psihice părții vătămate de către inculpat prin prisma suspiciunii că corpurile delictive - filmul radiologie al umărului și cutiei toracice nu aparține părții vătămate și nici un martor ocular nu a confirmat aplicarea loviturilor cu scopul de a se răzbuna și pedepsi partea vătămată.

O altă circumstanță importantă menționată de către inculpat, a fost faptul că prima instanță a încălcat dreptul inculpatului prevăzut de art. 22 Cod de procedură penală, de a nu fi urmărit judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, ori, pentru presupusa faptă infracțională, instanța de judecată a încadrat greșit calificarea faptelor inculpatului fiind astfel prezentă dubla incriminare pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal, pentru aceeași faptă.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, apelul declarat împotriva sentinței, de către inculpat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că, în baza probelor acumulate, instanța de fond a făcut o justă încadrare juridică a acțiunilor lui Lisnic

Eugeniu, în baza art. 166¹ alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal, punând la baza sentinței următoarele probe, verificate și în ședința instanței de apel:

- declarațiile părții vătămate, Odainic Alexei;
- declarațiile martorilor: Lomaca Sergiu, Odainic Ion, Caftanati Aurica, Dolghii Victor, Dolghii Iurie, Corunciuc Tatiana, Caminschii Iurie, Olaru Nicolae, Melnic Igor, Șevciuc Vasile, Cuiban Vitalie, Frunze Vlad, Oleinic Iurie, Cuzmici Nicolae, Uglea Nicolae;
- raportul de constatare medico-legală nr. 350/D din 14.02.2013 (f.d. 3);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.03.2013 (f.d. 38-47);
- raportul de expertiză medico-legală nr. 688 D din 25.03-09.04.2013 (f.d. 124-125);
- declarațiile expertului medico-legal Aurel Vicol, din cadrul Centrului de Medicină Legală, care examinând pelicula radiologică a cutiei toracice a cet. Odainic Alexei, anexată ca corp delict, a declarat că, fractura costală conform peliculei radiologic rezultat a lovirii cu un corp dur, cauzarea fracturii costale nu produce obligatoriu vătămări a țesuturilor moi la nivelul fracturii. Întinderea ligamentelor nu poate fi stabilită la moment prin nici o investigație, putând fi constatată doar prin acuzele pacientului;
- procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate Odainic Alexei, la fața locului din 20.05.2013 (f.d. 21);
- descifrările convorbirilor telefonice de intrare-ieșire a numărului de telefon fix 0 (254) 63 2 58 (a părții vătămate Odainic A.) ridicate de la operatorul de telefonie fixă S.A. „Moldtelecom”, în temeiul ordonanței procurorului din 24.04.2013, autorizate prin încheierea judecătorului de instrucție a judecătoriei Rezina din 25.04.2013, pentru perioada 12.02- 30.03.2013, care confirmă declarațiile părții vătămate Odainic A. privind efectuarea apelurilor telefonice martorilor, și anume la data de 12.02.2013 ora 19.21, 20.28 a avut convorbiri telefonice cu martorul Odainic Ion posesorul nr. de tel. 0(22)580749, la ora 17:57 cu martorul Olaru Nicolae proprietarul nr. 069154235. De asemenea, în perioada după conflict, conform descifrării telefonice se confirmă efectuarea apelurilor telefonice la domiciliu a martorului Caftanati A., martorului Olaru N. etc. (f.d. 134- 136, 167-185);
- descifrările convorbirilor telefonice de intrare - ieșire a numerelor de telefoane mobile: 069350228, 068167500, 069097037 (folosite de Lisnic E.) și numărului: 68121387 (a martorului Odainic I.) ridicate de la operatorul de telefonie mobilă S.A. „Orange Moldova” în temeiul ordonanței procurorului din 24.04.2013, autorizate prin încheierea judecătorului de instrucție a judecătoriei Rezina din

25.04.2013, pentru perioada 12.02- 30.03.2013, prin care s-a stabilit, că la 12.02.2013, ora 17:47, pe o durată de 16 sec. inculpatul Lisnic E. de la numărul 069350228, a avut o convorbire cu unitatea de gardă a IP Rezina la numărul de telefon 068050709 și la ora 17:50 pe o durată de 68 sec. La ora 18:03 martorul Cuiban V. de la numărul 069134603, efectuează un apel telefonic inculpatului Lisnic E. pe numărul 069350228, convorbirea durând 227 sec. (fapt ce confirmă declarațiile martorului Cuiban V. precum că, după ce a fost contactat de comisar, l-a contactat pe șeful de post Lisnic E.). La ora 18:07 inculpatul Lisnic E. de la numărul 069350228, a avut o convorbire cu unitatea de gardă a IP Rezina la numărul de telefon 068050709, ce confirmă declarațiile martorului Frunze V., care a înregistrat comunicarea telefonică a șefului de post Lisnic E. precum că, Odainic A. în loc public se exprimă cu cuvinte necenzurate către cetățeni. La 13.03.2013 ora 11:20 și la 11:22 inculpatul Lisnic E. de la numărul 069097037, l-a apelat pe martorul Odainic Ion, fapt ce confirmă declarația acestuia precum că, la 13.03.2013, a fost apelat de martorul Șevciuc Vasile pentru a se întâlni cu el, la întâlnire asistând și inculpatul Lisnic E. La 13.03.2013 ora 12:06 martorul Camenschi I. (nr. 079555600) l-a apelat pe martorul Odainic I. la nr. 068121387, fapt care confirmă declarațiile martorilor Camenschi I. și Odainic I., precum că între ei a avut loc o convorbire, Camenschi Iurie anunțându-l pe Odainic I. că, a fost sunat de către martorul Șevciuc V. cu rugămintea de a-l influența pe el ca Odainic A., să-și retragă plângerea în privința șefului de post Lisnic E. La 13 martie 2013, ora 13:37 inculpatul Lisnic E. (nr. 069097037) îl apelează pe martorul Șevciuc V., la nr. 060124692 , după care la ora 13:37 pe martorul Olaru Nicolae, deputat în Parlamentul Republicii Moldova. La 13.03.2014, ora 14:05 martorul Olaru N. (nr. 069154235) îl apelează pe martorul Odainic Ion (nr. 068121387), fapt ce confirmă declarațiile martorului Odainic Ion, precum că, a fost apelat de deputatul în Parlamentul R. Moldova, cu rugămintea să găsească limbă comună, aplanând cazul în privința lui Lisnic E. (f.d. 134-136, 167-185);

- corpurile delictive: filmul radiologie a umărului stâng pe numele cet. Odainic A. din 13.02.2013 și filmul radiologie a cutiei toracice pe numele cet. Odainic A. din 13.02.2013, care sunt împachetate în 2 plicuri separate, anexate la cauza penală (f.d.54).

Instanța de apel a indicat că, atât inculpatul, cât și avocatul, au înaintat o versiune de apărare precum că, partea vătămată l-ar fi apucat de haină pe Lisnic Eugeniu și în acel moment el i-a izbit mâna în jos, însă nu i-a răsucit-o, după cum afirmă partea vătămată.

Instanța de apel a considerat versiunea dată, înaintată în scop de apărare și evitare a răspunderii meritate.

Astfel, instanța de judecată a conchis că, inculpatul a încercat să aplaneze conflictul, însă nu i-a reușit. Tot în acest scop a influențat și o parte din martori. Dar, fiind audiată sub jurământ, martorul Caftanati Aurica, a declarat că ea a fost rugată de către colegul lui Lisnic Eugeniu, Melnic Igor, să scrie că, partea vătămată Odainic Alexei era în stare de ebrietate în momentul când a venit la ea.

Totodată, instanța de judecată a menționat că, martorul Lomaca Alexandru și martorul Melnic Igor (colegul lui Lisnic Eugeniu), au expus fraza „*Lisnic i-a înlăturat mâna dreaptă*”, exact în același sens, cum a relatat și inculpatul Lisnic Eugeniu.

Însă, același martor Lomaca Alexandru, martor ocular la cele întâmplate, a declarat că nu a văzut să fi căzut partea vătămată Odainic Alexei atunci când se îndepărta.

Nu a declarat la urmărirea penală nici martorul Lomaca Sergiu, despre faptul că Odainic Alexei ar fi căzut jos. Această versiune a fost înaintată în instanță.

Din acest motiv, instanța de apel a conchis că, acești martori au fost influențați de către inculpat să ducă instanța în eroare în scopul întăririi versiunii de apărare a inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Lefter Aurel în numele inculpatului Lisnic Eugeniu, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea hotărârilor anterioare cu pronunțarea unei hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că fapta lui nu întrunește elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 166¹ alin. (1), 152 alin. (1) Cod penal.

Recurentul în motivarea recursului declarat, invocă faptul că, instanțele inferioare greșit au apreciat probele administrate în cauza penală respectivă, fiind imparțiali, deoarece au luat în considerație doar probele acuzării.

Totodată, avocatul menționează că, organul de urmărire penală a înaintat inculpatului ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț și rechizitoriul în lipsa unui avocat.

Mai mult, recurentul a indicat că, instanța de apel a încălcat normele procesual penale prin faptul că, a indicat neîntemeiat în procesul verbal al ședinței de judecată din 23 noiembrie 2015, că apărarea nu are probe, fapt ce nu corespunde adevărului, deoarece apărătorul a solicitat audierea martorului Răilean Serghei, care la moment se afla peste hotarele țării.

La fel recurentul susține că, instanțele ierarhic inferioare eronat au neglijat valoarea probantă a probelor examinate în cadrul ședinței de judecată prezentate de către apărare.

În rest recurentul invocă aceleași motive indicate în cererea de apel.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință privind opinia asupra recursului declarat de avocatul Lefter Aurel în numele inculpatului Lisnic Eugeniu, prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi respins ca inadmisibil motivând că, autorul recursului critică aprecierea probelor administrate, care ține de starea de fapt a cauzei, stabilirea căreia este de competența instanțelor ierarhic inferioare, iar un asemenea temei nu este prevăzut de lege pentru a judeca cauza în ordine de recurs. Cu referire la argumentul precum că, în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate, a fost combătut în instanța de apel, constatând că materialul probator examinat în ședință, determină incontestabil vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar soluționând chestiunea privind pedeapsa penală a acordat deplină eficiență prevederilor din art. 61, 75, 90 Cod penal.

6. Verificând argumentele invocate de recurent, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele

corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel, iar erorile admise nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

În prezenta cauză, Colegiul penal lărgit conchide că, și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cazurile când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către apărare și hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în legătură cu ce urmează a fi casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, deoarece această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Prima instanță l-a recunoscut vinovat pe inculpatul Lisnic Eugeniu de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) și 152 alin. (1) Cod penal, aplicându-i o pedeapsă sub formă de 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea dreptului de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de apel a menținut sentința și a respins ca fiind nefondat apelul înaintat de către apărare.

Lecturând decizia instanței de apel care a menținut sentința primei instanțe, Colegiul penal lărgit a ajuns la concluzia că, instanța de apel eronat a respins apelul apărării examinat pur formal, nu s-a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, a adoptat o soluție neargumentată la modul convenit, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte în instanța de apel.

Motivându-și soluția, instanța de apel doar a enumerat probele prezentate de partea acuzării fără a le da o apreciere din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora, pronunțându-se numai pe o parte din probele prezentate de părți. Astfel, se conchide că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor în apel, nu și-a motivat soluția, având în vedere și aceste motive, prin ce s-a comis eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel a pus la baza hotărârii de condamnare a inculpatului Lisnic Eugeniu declarații contradictorii fără a indica care din ele demonstrează vina inculpatului.

Deși instanța de apel a declarat că, martorii Lomaca Sergiu, Melnic Igor au fost influențați de către inculpatul Lisnic Eugeniu, pentru a duce instanța în eroare în scopul întăririi versiunii apărării, ca în final să indice că, declarațiile acestor martori confirmă vinovăția inculpatului (*pct. 4.1 din prezenta decizie*).

Mai mult, instanța de apel neargumentat a respins declarațiile martorilor Lomaca Alexandru (f.d. 11-13 vol. I, 146-148 vol. II) care a declarat că „*partea vătămată nu și-a pierdut cunoștința așa cum declară, iar mâna nu i-a fost răsucită, dar îndepărtată, deoarece Odainic Alexei l-a apucat pe Lisnic Eugeniu de haine*”, Ganea Vadim (14-15 vol. I), „*fiind la fața locului nu au văzut ca partea vătămată să fie agresată, ultima având un comportament agresiv și amenința că va scrie o plângere și îl va pedepsi pe inculpatul Lisnic Eugeniu*”.

Totodată, din declarațiile lui Olaru Nicolae (f.d. 16), care stau la baza hotărârii de condamnare a inculpatului, reiese că, partea vătămată se afla în stare de ebrietate și la 12.02.2013, prin telefon i-a comunicat martorului că, a avut gălăgie cu inculpatul fără să indice că a fost bătut.

Din declarațiile martorului Caftanati Aurica (f.d. 23 vol. I), care la fel ca declarațiile martorului Olaru Nicolae, au fost puse la baza hotărârii de condamnare, reiese că, din spusele inculpatului la 12.02.2013, acestuia i-a fost răsucită mâna și l-a dat jos după care s-a lovit de o buturugă provocându-i dureri la torace, iar la 12.02.2013, acesta după examinarea medicală și depistarea unei coaste rupte, a indicat că, a fost lovit cu piciorul în piept de către inculpat.

Mai mult, Colegiul penal lărgit, indică că partea vătămată pe tot parcursul procesului penal și-a schimbat declarațiile de mai multe ori, astfel instanța de apel nu a precizat care din acestea stau la baza condamnării.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de apel, ignorând cumulul de probe administrate la dosar, a admis și a apreciat prioritar numai probele acuzării, fără a indica respingerea probelor apărării.

Această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs deoarece soluționarea chestiunii respective ține de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel, care conform art. 414 Cod de procedură penală, trebuie să judece apelurile din punct de vedere al stării de fapt și de drept, deci al legalității și temeiniciei sentinței atacate.

În asemenea condiții, Colegiul penal, constatând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În cadrul rejudecării cauzei instanța de apel, urmează să țină cont de motivele indicate în prezenta decizie, care au servit temei de casare a soluției adoptate și, cu respectarea prevederilor art. 414, 419 Cod de procedură penală, să verifice minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, să aprecieze toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor și în dependență de situația constatată să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală.

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Lefter Aurel în numele inculpatului Lisnic Eugeniu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 februarie 2016, în cauza penală în privința lui *Lisnic Eugeniu Mefodi* și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă căilor de atac.

Decizia motivată publicată la **26 iulie 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu